

maaste heller ikke godt lade sig gjøre for Udvalget at indrette sig anderledes, eftersom det jo nærmest er den Vanskelighed, der her frembyder sig, at det ikke blot er Realitetsforandringer, som ere gjorte fra Udvalgets Side, men Ordningen af Lovforslaget saa ganske er forandret, at hele den systematiske Bygning er bleven en anden. Da man har valgt dette Sidste, kunde man næsten ikke bære sig anderledes ad, end som Flertallet har gjort. Men, som sagt, det er paa denne Maade, at Sagen, som den nu foreligger, er tagen fra Formandens Side, i Samklang med, hvad vi have gjort tidligere, og hvad ogsaa har flere væsentlige Fordele. Spørgsmaalet, om man alligevel bør vise Sagen tilbage, fordi man ønsker yderligere Oplysninger eller af andre Grunde, skal jeg ikke indlade mig paa. Forhandlingen dreier sig altsaa foreløbig om Afstyrelsen af Lovforslagets 2den Behandling og Sagens Tilbagevisning til Udvalget.

Rosenørn: Jeg kan ikke sige Andet, end at dette Forslag har overrasket mig lidt. Det forekommer mig, at, naar man grundig vil overveje de Forslag, som ere komne fra Udvalget, vil man meget let kunne orientere sig og tage sin Bestemmelse om, paa hvilken Maade man vil stille sig. Det maa maaste være mig tilladt, da jeg erksender, at Diskussionen har havt et meget betydeligt Omfang, kort at antyde, hvorledes jeg tror, at man ved Afstemningen vil kunne tilvejebringe et Forslag, som Landstinget kan være vel tilfreds med. Jeg skal altsaa tillade mig ganske kort at antyde, hvorledes jeg mener, at Afstemningen i saa Henseende maatte foregaa; naturligvis skal jeg afholde mig fra yderligere Motivering. Jeg gaar ud fra, at Forslaget, som er kommet fra Udvalget, ligger til Afstemning. Jeg mener da, at man maatte stemme mod det Underændringsforslag, som er opført i Betænkningen under Nr. 1 og er stillet af 2 Medlemmer af Udvalget (Kajser og Rump), men at man aldeles nødvendig maatte stemme for det følgende Underændringsforslag om at indsætte „under 18 Aar“ efter „Person“ i § 1. Hvad angaar Underændringsforslaget Nr. 2 i Betænkningen til § 3, da tror jeg, at man kan stille sig temmelig indifferent til det. Hvad Vædringsforslaget under Nr. 3 til samme Paragraf angaar, saa staar og falder det med ovennævnte Underændringsforslag om at indsætte „under 18 Aar“ efter „Person“ i § 1. Stemmer man efter den Anvisning, jeg har tilladt mig at give, mod Forslaget under Nr. 1 til § 1, falder efter min Mening ogsaa ligefrem Vædringsforslaget under Nr. 4 i Betænkningen til § 17 bort. Jeg mener derhos, at man bør stemme for begge de af den høitærede Indenrigsminister

stillede Underændringsforslag. Hvad angaar de af 2 ærede Medlemmer udenfor Udvalget (Seszen og Erenbøll) stillede Forslag, tror jeg ligeledes, at man vil kunne stemme for Forslagene 1, 2, 3 og 4. Derimod tror jeg rigtignok, at Forslaget under Nr. 5 helst bør forkastes. De øvrige Forslag af de 2 ærede Medlemmer finder jeg for mit Vedkommende ingen Betænkning ved at tilraade, at man antager. Dersom man gaar den Vej, og jeg tror, at den egentlig er temmelig let at orientere sig paa for de ærede Medlemmer, der have fulgt Diskussionen, vil jeg ikke benegte, at der kan være Et og Andet, som man kunde ønske forandret; men jeg tror ikke paa nogen Maade, at der er nogen ilstræffelig Grund til at vise Sagen tilbage til Udvalget. Jeg tror, at der er enkelte Forandringer, der muligen kunde være nødvendige, men de ville vel kunne blive bragte i Forslag gennem Udvalget til 3die Behandling, og dersom vi ikke skulde være saa heldige at finde enhver Forandring, som man maatte ønske, saa vilde jo ærede Medlemmer sikkert let kunne faae det fornødne Antal Medlemmer med til at stille Vædringsforslag. Jeg tror virkelig ikke, at disse ville blive mange; jeg for mit Vedkommende tror ialtsald, at kun saa ville være nødvendige. Jeg tillader mig at opfordre det høie Thing til saameget snarere at følge den af mig foreslaaede Fremgangsmaade, fordi vi jo have hørt af den høitagtede Formand, hvad ligeledes den høitærede Indenrigsminister ogsaa har udtalt, at Ministeren kan tage imod dette Forslag, saaledes som det ligger for fra Udvalget. Naar man gjør Udvalget Bredbælder for, at dette Forslag er kommet frem, saa maa jeg sige, at man ganske vist ogsaa kunde have foreslaaet Forslaget saaledes, som det var kommet fra Regjeringen, med enkelte Vædringsforslag — nogle tror jeg virkelig nok fortjene at anbefales — men jeg tror ikke, at man paa nogen Maade derved havde opnaaet, at der ikke af Afstemningen vilde resultere et saadant Forslag som det, der nu ligger for, og saa tror jeg uregelmæssigt, at Afstemningen og Behandlingen heri Thinget snarere end at fremmes vilde have lidt ved en saadan Komplikation. Jeg blev ogsaa af den ærede 1ste Landstingsmand for 10de Kredes (Seszen) saa stærkt opfordret til at udtale mig, men jeg kan ikke paa nogen Maade bevare hans Spørgsmaal under den Diskussion, som nu finder Sted.

Formanden: Jeg har Intet at erindre imod, at Udvalgets ærede Formand gav, som han kaldte det, en Anvisning paa, hvorledes man bedst kunde forholde sig ved Afstemningen. Fra Udvalgets Formands Standpunkt kan dette være ganske naturligt, men jeg tror iøvrigt ikke, at vi